



КОНТРАНАПАД

Хорог додирује обруч и
остаје на њему, беспомоћно, али не упада,

и коначно наш штркљаста стартни центар
гради свог човека и темпира скок

савршено, купи наранџасту кожу
у ваздуху као драгоценост

и окреће се да баци први пас
плеју који доњим додавањем

налази другог бека што промиче
крај чувара равних табана

који изгледа забезекнуто и закуцано за тло
на погрешној нози, док се труди да погледом ухвати

висок и елегантан дриблинг и човека
који пушта да се игра развија пред њим

успорено, готово баш онако
како је тренер нацртао на табли,

оба крила се спуштају ка кошу
како би и требало, у ширину

истрчавају у тандему, крећући се
заједно као браћа док размењују

пасове без дриблинга,
без иједног спуштања на паркет,

све док бек коначно не изађе
и преузме погрешног човека,

а високо крило експлодира поред њих
фуриозно, износећи лопту увис

сад већ сâм, и наслања је нежно
од табле да је положи,

али успут губи равнотежу,
необјашњиво пада, удара о паркет

неконтролисано и наглавачке
за игру коју је волео као какву земљу

и преврће се да види наранџасту маглину
како савршено пролеће кроз мрежицу.¹

(С енглеској превео **Игор Цвијановић**)

¹ Илајза Њу, професорка америчке књижевности с Харварда, песник Едвард Херш, те кошаркаши Шакил О'Нил (који и рецитије „Контранапад“), Шејн Батије и По Гасол воде занимљив разговор о генези ове песме и сличностима поезије и кошарке у краткој емисији серијала *Поезија у Америци* доступној на <https://lithub.com/heres-shaq-reading-an-edward-hirsch-poem-about-basketball/>. (Прим. прев.)